

Leningrád a nagy évfordulót ünnepli

Már néhány nappal november 7-e előtt Leningrád a közelgő ünnep jegyében áll. A város, amelyben 1917-ben dicsőséges újjáírta a Nagy Októberi Szocialista Forradalom e világtörténelmi jelentőségű esemény 35. évfordulójának ünnepszere kétség nélkül csak egyszer járt is Leningrádban, örökre szívbe zártja ezt a várost pompás építészeti remekműveivel, széles, egyenes sugárúttal, aranyosvonalt épületeivel, a hőmpolygó Néován, gránit rakpartjaival.

Gyönyörű Leningrád hétköznapiokon is, de még szebb a nagy ünnepi napokon, amikor lakói szívesen kezeikkel festik fel az Októberi Forradalom évfordulójának tiszteletére a várost a nagy Lenin és a nagy Sztálin, a Kommunista Párt és a szovjet kormány vezetőinek arcképei díszítik. Az épületek homlokzatán lángként lobog a „35”-ös szám.

Harmadik! Nagyjelentőségű évforduló ez. Ebben az évben a leningrádiak különös gondot fordítottak a városukat. A Néován és a csatornákon át vezető hidak ragyogó fényben úsznak, a hidakon a balkonokon arannyal kifarított zászlók lobogva lengnek az ideén oly korán sűrűbe öltözött város felett.

Ünnepi díszben áll a Téli Palota előtti tér, az 1917-es történelmi események szemtanúja és részese. Itt játszódott le az októberi fegyveres felkelés befejező akta. Ünnepi dísz öltözött a Szmolnij is, a fegyveres felkelés főhadiszállása. Itt mondta Vlagyimir Iljics Lenin próféta szavait: „Mától fogva új szakasz kezdődik Oroszország történetében és ennek a harmadik orosz forradalomnak végeredményben el kell vezetnie a szocializmus győzelméhez.” A Szmolnijban írta Lenin a szovjet kormány nagy jelentőségű dekrétumait a béke-ről és a földről. Harmadik év áll a szovjet ország tántoríthatatlanul a világ békejének őrhelyén.

Mint az ünnepi napokon szokás, a Néován felsorakoznak a balli tengeri hajók. A rakpartokon egybegyűlt tömeg boldog örömmel gyönyörködik a kiválóított hajókban, a széles lobogó zászlókban. A legnagyobb figyelmet egy hatalmas, három-kéményű hajó, a híres Auroracirkáló vonja magára. Ez a cirkáló adta tudtúl 35 évvel ezelőtt döggyű dörgésével, hogy új kor-szak kezdődött: a Nagy Szocialista Forradalom korszaka.

A leningrádiakat ünnepi izgalom töltötte el ezekben a napokban. Méltóan készültek a nagy-jelentőségű évfordulóra. A nagyszabású felvonulás részvenői arról számoltak be az országban, Sztálinnak, a népek nagy vezetőjének, milyen kijáró eredményeket értek el az ötödik sztdlni ötvenes terv második évében. Joggal büszkélkednek a leningrádi gyárak és üzemek! A Téli Palota előtti tere menetelő oszlopok fölött széles praspárensek hirdetik, milyen eredményeket értek el a leningrádiak az Októberi Forradalom évfordulójának tiszteletére indított munkaversenyben. A lépésben haladó gépkocsik a leningrádi üzemekben gyártott új gépek, készülékek kisínyített mását mutatják be a város népének.

A gyönyörű látvány a felvonulónak az az oszlopa, amelyben a Kirovról elnevezett, háromszorosan kitüntetett „Elektrosztilla”-gyár dolgozóit mutatják. A gyár dolgozóit az ünnep tiszteletére példás, telkes munkát végeztek. A gyár műhelyeiben elkészült a 150 ezer kilowatt teljesítmőképességű hatalmas turbina. A gyár dolgozóit minden tudtaukat munkájuk iránt minden szeretetüket beleadják azokba a tökéletes technikai gépekbe, amelyeket a kommunizmus nagy építményei számára készítenek. Odaadó munkájuk eredményeként a leningrádi gyárak számos gépet sztdlítottak az ünnep előestéjén a Kujbisevi vízierőmű építőinek. A gépeket a Volgán átvezető függő vasúton fogják felhasználni.

Hatalmas oszlopban vonultak a forradalmi hagyományairól híres „Kirov” (volt Putyilov) gyár dolgozói. A gyár lobogója mögött haladnak az acélöntők, hengerek, szerszámkészítők, a teher-séges mérnökök és tervezők. A gyár Martin-műhelye röviddel az ünnep előtt elnyerte a legjobb leningrádi Martin-műhely meg-tisztelő címet. A „Kirov”-gyárak 90 százalékban gyorsvasvasztdt végeznek és sok ezer tonna terven felüli fémet adnak az országnak. A leningrádiakat is — akár csak az összes szovjet embereket — nagy tettekre lelkesítik azok-nak a munkálatoknak nagyszabású programja amelyet Lenin—Sztálin pártjának XIX. kongresszusa és J. V. Sztálin a szovjet nép lángeszű nagy vezetője adott. A leningrádiak sok ajándékot adtak a hazának, az Októberi Forradalom idei évfordulójának tiszteletére. Ezek az ajándékok nemcsak a város gyáraiban készültek. Egyrésztük ott látható leningrádi utcákon: ezek az év folyamán elkészült új, szép épü-

letek, lakóházak. Az évforduló előestéjén sokszáz család tartott lakdászátó ünnepet az új házakban. Az ünnepi felvonulás mintegy jelképezi a szovjet emberek céltudatos előrehaladását. Biztos lépésekkel haladnak előre a kommunizmus építők, a sztdlni kor-szak boldog nemzedéke. A menetelő oszlopok óriási folyam-ként ömlenek be a Téli Palota előtti tere.

A zúgó zenekarok az öröm és boldogság hatalmas szimfóniáját zengik, amelyben az örömteli felkiáltások egybeolvadnak a Szovjetunió Kommunista Pártja Központi Bizottságának októberi felhívásával. A felvonulás résztvevői lelkes „hurra”-val válaszolnak az elhangzó jelszavakra. Annak a városnak a dolgozói, amelyben először lendült magára a szocialista forradalom legyőzhetetlen zászlaja, az egész világ előtt kijelentik: „Az eddig-nél is kitartóbban fogjuk sztdlítani a Nagy Októberi viromnyait! Még határozottabban fogunk harcolni a népek közötti békékért! Még erősebb kézzel fogjuk építeni a kommunizmus ragyogó épületét! Bennünket Sztálin vezet — mi győzni fogunk!”

IRINA GOLOVANY

Az angol polgári sajtó Eisenhower megválasztásáról

Az angol sajtó közleményeiből bizonyos nyugtalanság érezhető afelől, hogy Eisenhower megválasztása után tovább mérgesednek a már amúgy is egyre élesebb formában megnyilvánuló amerikai-angol ellentétek.

A „Reinolds News” arról ír, hogy Eisenhower megválasztásával a világban a „retentív” irányulat — Dulles-Taft és McArthur jut hatalomra. A jap nem rejti véka alá azt a véleményét, hogy az amerikai választókat a japosan becsap-ták. „Kétségtelen — írja — hogy az amerikai szavazók amikor a kalmuk lesz számotvetni a helyzet-tel, igen súlyos csalódást érznek majd.”

A lapok tu nyomó részben egy-öntetűen a koreai háborúban, illetve a koreai békeben látják legfontosabb kérdést. Az angol lapok nem derültek ki ebben a kérdésben és bílfenek tarják Eisenhower ígéreteit. A „Sunday Times”-ben Scrutator a következőket írja: „Amerika népe azt reméli, hogy a kormányváltás lehetővé teszi a koreai zsákutcából való gyors kijutást, ami egyszerűsmdn azt is jelentené, hogy az amerikai katonák hamarosan hazatérhetnek otthonukba. E képzeltetben, hogy Eisenhower tábornok komolyan hisz ebben.”

A munkáspárt lapok kommentárai arról írnak, hogy a köztársasági párt politikája az Egyesült Államokban gazdasági nehézségekben, világvizonylatban pedig gazdasági válságokban jut majd kifejezésre.

A londoni rádió pénteken hátrémm angol újságíró „rögtönzött csevegését” közvetítette az amerikai választások eredményeiről. Az

Thomas Mann nem tér vissza Amerikába

A „Neues Deutschland”, a Német Szocialista Egységpárti központi lapja nyugatnémetországi jelentésére hivatkozva közli, hogy a jelenleg Svájcban tartózkodó Thomas Mann nem tér vissza az Amerikai Egyesült Államokba. Thomas Mann, aki a svájci Ehrlebenbach-ban telepedett le, kijelentette, azért marad Európában, hogy 20 éves távollét után eleget tehesen a német nép és a német kultúra iránti kötelességének.

A Német Demokratikus Köztársaságban a közelmúltban új kádásában jelentek meg Thomas Mann művei.

újságírók egyszerre felfedezték az eszelen boszorkányüldözést, a kommunistaellenes hajszát, a „hídegháborút” stb.

„Amerikában most azok az emberek kerültek uralomra, mondotta az egyik újságíró — akiknek a rész-szerű az elmul: egy két év alatt a legszélsőségesebb nyilatkozatok hangzottak el.”

Párt és pártépítés

Körülbelül egy éve történt. Nagy Koljagyna mester, egy fekete szemű fiatal nő beszélgetett pártcsoportvezetőjével, Anna Dmitrijevna Zseleznovával nyugtalanul kérdezte: — Mit csináljunk Tamarával? Semmi sem használ neki. Gépe veszteget, munkájának rengeteg tőrés, selejz az „eredménye”. Még nézni is fáj. Ha szölok, visszafelcsel, gorombáskodik. Adj tanácsot, Anna Dmitrijevna, mit tegyek vele.

— Nevelni kell az embereket, segíteni kell őket, hogy megálljanak a lábukon. A komszomolíták miért nem érdeklődnek irántuk? Be kell vonni a társadalmi munkába, iskolába kell küldeni — válaszolt a pártcsoportvezető.

A melléje álló vékony, szőke lányka, a részleg komszomol-szervező titkára szomorúan felsóhajtott.

— Igen, már próbáltuk. Elmentünk hozzájuk, megkértük a szüleit, hogy beszéljenek vele. Nem akar tanulni.

— Mit gondoltok, csak az öntudatos embereket kell nevelni? — csodálkozott Anna Dmitrijevna. — Hívjunk össze nyilvános pártgyűlést — folytatta a párt-csoportvezető. — Ott majd beszélünk a multról s a jövőről. Tamarát okvetlen hozzátok el.

Tamara el is ment. Anna Dmitrijevna beszélt...

— Mi új technikával dolgozunk, amit munka közben sajátítottunk el. Most a többtermés-sen van a hangsúly.

— Nagy volt a selejt-százalékunk, de tanulunk belőle. Lidia Lebegyovánál a fedőfonál-gép vezetőjénél például alig áll a gép. A fedőfonál jól megy, a tervet teljesíti, segít a többieknek is, hogy sztahanovisták legyenek. Pártszervezetünk felvette őt, a

tagjelöltek sorába. Ivanova, Vinogradova elvtársnők szintén jól kezelik a gépeket.

Tamara haligalta Zseleznovát s közben azt gondolta: — Lám, milyen boldogok, őket minden egyes gyűlésen megdicsérik, engem pedig csak szidnak. Mielőtt kezd ki, jó lenne elmenni.

— A selejt csökken, de még nem eléggé! Ki ebben a hibás? Ki húzza vissza a részleget? — hallotta az előadó beszédét.

Figyelni kezdett. A nevé már nem egyszer említték a gyűléseken, mint selejtgyártót. Nemrégén a falusiágon rótták meg. Az egész üzem odajárt olvasni. Szorongva várta, hogy a párt-csoportvezető nevében szólítsa s mindenki szemrehányóan nézzen majd rá.

De Zseleznova nem említette Tamara nevét. Közép-Azsia parasztjainak munkájáról kezdett beszélni, arról, hogyan terem a gyapot.

Tamara kissé felvidult, de nyugtalansága nem múlt el. Miért nem említtették? Elfeledektek róla?

Két nap múlva Tamara oda-fordult mesteréhez.

— Koljagyna elvtársnő, azt hiszem nem jók az orsómim vagy a gép rossz. A cső mindig piszkos lesz, a fedőfonál sem pontos.

Nagy Koljagyna szemügyre vette Tamara munkahelyét.

— Nem a gép rossz, hanem a kezéd ügyetlen. No, tisztítsd csak ki a gépet.

Tamara sokáig habrált a géppel, de megint selejtet csinált. A lányka idegesen, kapkodva dolgozott. Elszomorodott. Ott akart hagyni mindent. De eszébe jutottak Zseleznova szavai és egyszerre sajnálni kezdte az elrontott fonalakat. „Nem, azért is ei-

érem, amit akarok” — gondolta Tamara könnyes szemekkel.

Befejeződött a műszak, de Tamara nem ment el. Egyszer csak maga mellett látta Lidia Lebegyevát.

— Add csak ide, megmutatom neked, hogy kell banni vele.

Lidia két órán át foglalkozott Tamarával. Másnap a műszak előtt félórával ismét találkoztak. Lidia segítőt beigazítja a gépet, a technológiai térép szep-rint előkészíteni a munkát. Tamara megindította a gépet és örömmel figyelte egyenletes, engedelmes munkáját.

Műszak után Lidia megint ott maradt Tamarával. Amikor Lidia a harmadik nap is megjelent, hogy segítsen, Tamara zavarba jött.

— Miért vesztegeted rám az időt?

— Nem vesztegetem, ha jól dolgozol, nekem is örömet okoz.

— Pedig neked sem könnyű a dolgod: nagy felajánlást tettél, 130 százalékot. Minden perc drága, te pedig itt velem...

— De hiszen a párt tagjelöltje vagyok!

— Na és?

— Hát milyen kommunista az, aki, mint a pókot csak a maga háloja érdekli? Hiszen a mi részlegünk az egész műhely, az egész üzem. Erted? Pártcsoportunk vállalta, hogy felszámoljuk a részlegünkön a lemaradást. Tudod Tamarácska, szívvel-lélekkel kell dolgozni, Sztahanovista módra!

Tamara lassacskán érezte, hogy egy nagy, összeforrt család tagja. Szeretett volna egy sorban haladni a legjobb munkásokkal. Nekilátott a tanulásnak.

Nemsokára az egyik legjobb sztahanovistát felvették a Lenini Komszomol tagjai közé. Ó volt az — Tamara.

Biharnagybajom dolgozó parasztjai készülnek a III. Békekongresszusra

Biharnagybajom dolgozó parasztja az eddig elért nagyszerű eredményeivel behozonyította, hogy szabad, boldog életet kíván és békében akar dolgozni. Ezt fejezik ki, amikor a III. Békekongresszusra jobb munkával, az őszi mezőgazdasági munkák idejében való elvégzésével készülnek. Most elhatározták, hogy november 22- és 23-án, a Békekongresszus napjára vállalják:

1. A III. Békekongresszus tiszteletére kukorica, napraforgó, burgonya, tojás és baromfi begyűjtési tervüket 100 százalékra teljesítjük. Ugyanakkor harcolunk községünkben a szabadpiac megszerzéséért.

2. Vállaljuk, hogy negyedik

negyedévi hitváltás tervünket 100 százalékra teljesítjük. Azt akarjuk, hogy községünk, mint termelőszövetkezeti község a III. Magyar Békekongresszusra úgy készüljön, hogy a járás területén elsőként legyen a munkában s ezzel megmutatja narcos kiállását a béke mellett.

Biharnagybajom dolgozó parasztja versenyre hívja a püspökudányi járás községenek dolgozó parasztját; a fenti pontok alapján.

Vass Gyula
tanácselnökhelyettes

Láposi Gyula,
a községi pártbizottság titkára.

Az I-es belklinikán tegyék előbbé a versenyt

En, az Orvostudományi Egyetem I. belklinikáján dolgozom, mint osztályvezető nővér. A „Gyógyítás jobban” mozgalom képezi nálunk a verseny célját. Ennek érdekében mi apolonövérnek a figyelembe tegyünk ki, hogy a legnagyobb tisztaságot fenntarasszunk. Azt akarjuk, hogy betegünket minél hamarabb vissza adhasuk a termelő munkának.

Munkánk azonban sokkal jobb lenne, a verseny ösztönzőbb, ha „menetközben” értékelnek munkánkat. Mi történik ezzel szemben? Egy-egy szakasz lezárása előtt megnezi és rögtönzött bizottság az aznapi helyzetet, ennek alapján bírálják el a versenyt. Persze, aki előre megtudja az ellenőrzést, azon a napon rendkívül igyekszik akkor jól dolgozik.

Javasolom: olyan pontrendszert vezessenek be, amellyel naponta értékeini tudják munkánkat. Mi dolgozó nővérek azt akarjuk, hogy az orvoskar tudományos munkáját elősegítsük, úgy, hogy a ránk háruló feladatokat maradéktalanul jól végezzük el.

SULYOK ILONA levelező.

A Debrece Vállalat két zésén három A II. számú bálnáról i vista vasbeton gerek-lengen ban még nor teljesíteni.

Közel hátr lemaradás, p építkezést (az december 31- kell fejezni.

— Mit tesz az igazgató kezést a má hajáridőre nek, hogy an jyoza a mu

— Igérték a válasz.

— Mit tesz gátolja a mu

— Igérték Ezek a vá

— Biztosít jezése, ha

— Ha lehet munkát meg ni december

Ma mutatja be a Csokonai Színház a „Figaró házassága”-t

Ma este 7 órai kezdettel mutatja be a Csokonai Színház Beaumarchais „Figaró házasa” című ötfelvonásos vígjátékát — Lendvai Ferenc rendezésében. A bemutató Debrecen dolgozó körében nagy

érdeklődésre tarthat számot annál is inkább, mert ebben a darabban több olyan művés lép fel, akik az új színházi évadban szerződtek a Csokonai Színházhoz.

A pártcsoportvezető

érem, amit akarok” — gondolta Tamara könnyes szemekkel.

Befejeződött a műszak, de Tamara nem ment el. Egyszer csak maga mellett látta Lidia Lebegyevát.

— Add csak ide, megmutatom neked, hogy kell banni vele.

Lidia két órán át foglalkozott Tamarával. Másnap a műszak előtt félórával ismét találkoztak. Lidia segítőt beigazítja a gépet, a technológiai térép szep-rint előkészíteni a munkát. Tamara megindította a gépet és örömmel figyelte egyenletes, engedelmes munkáját.

Műszak után Lidia megint ott maradt Tamarával. Amikor Lidia a harmadik nap is megjelent, hogy segítsen, Tamara zavarba jött.

— Miért vesztegeted rám az időt?

— Nem vesztegetem, ha jól dolgozol, nekem is örömet okoz.

— Pedig neked sem könnyű a dolgod: nagy felajánlást tettél, 130 százalékot. Minden perc drága, te pedig itt velem...

— De hiszen a párt tagjelöltje vagyok!

— Na és?

— Hát milyen kommunista az, aki, mint a pókot csak a maga háloja érdekli? Hiszen a mi részlegünk az egész műhely, az egész üzem. Erted? Pártcsoportunk vállalta, hogy felszámoljuk a részlegünkön a lemaradást. Tudod Tamarácska, szívvel-lélekkel kell dolgozni, Sztahanovista módra!

Tamara lassacskán érezte, hogy egy nagy, összeforrt család tagja. Szeretett volna egy sorban haladni a legjobb munkásokkal. Nekilátott a tanulásnak.

Nemsokára az egyik legjobb sztahanovistát felvették a Lenini Komszomol tagjai közé. Ó volt az — Tamara.

Ezek a vála a vállalat ige vezető komol lalkoztak a feltételeivel. retekben. Kiv séget Eleve met és megat abba, hogy a „nem teljesít adot választó lezés, csupa

Azok az ig den erejüket vek végreha nem így vált legfőbb nem

A legkönnyebb A hogy az igere és bennük biz reneszt, az igé Igy süllyedtek nuzmusba. Vel ban ott vanu munkái és szek arra, ho megfizetéséve digi lemaradá a dolgozó n legfontosabb mas erő áll te zetésének re pán jól kell

Eppen ez r azonban a 24/ latnál. A do hídvaló, mer biztosít nekik gombvasz és vet nem teljes lekezett a na

Es ez a lemar Persze emel más hibái is v nel elvtárs, az negyedévi ter napokra, majd brigádokra. E előfordul, hogy nincs elegendő kőművesek hián a terv teljesítés ges akadályá — ban ez az érv s lyét. A nyár fo mü építkezésről helyeztek másh akik aztán vissz dig tudták a y hogy sok kőmü ség...

Jelenleg ezévi építkezés befeje művesmunkáorá Tehát 86 kömüv ni az I. számú nyivel nem ren

Ezt azt jelentet nem fogják igazgató szerint.

A tervet azo kell!

A vállalatnak lye van. Sőt ige vált! A kőműv

AHO

A Debrece Vállalat két zésén három A II. számú bálnáról i vista vasbeton gerek-lengen ban még nor teljesíteni.

Közel hátr lemaradás, p építkezést (az december 31- kell fejezni.

— Mit tesz az igazgató kezést a má hajáridőre nek, hogy an jyoza a mu

— Igérték a válasz.

— Mit tesz gátolja a mu

— Igérték Ezek a vá

— Biztosít jezése, ha

— Ha lehet munkát meg ni december

Várják a

Ezek a vála a vállalat ige vezető komol lalkoztak a feltételeivel. retekben. Kiv séget Eleve met és megat abba, hogy a „nem teljesít adot választó lezés, csupa

Azok az ig den erejüket vek végreha nem így vált legfőbb nem

A legkönnyebb A hogy az igere és bennük biz reneszt, az igé Igy süllyedtek nuzmusba. Vel ban ott vanu munkái és szek arra, ho megfizetéséve digi lemaradá a dolgozó n legfontosabb mas erő áll te zetésének re pán jól kell

Eppen ez r azonban a 24/ latnál. A do hídvaló, mer biztosít nekik gombvasz és vet nem teljes lekezett a na

Es ez a lemar Persze emel más hibái is v nel elvtárs, az negyedévi ter napokra, majd brigádokra. E előfordul, hogy nincs elegendő kőművesek hián a terv teljesítés ges akadályá — ban ez az érv s lyét. A nyár fo mü építkezésről helyeztek másh akik aztán vissz dig tudták a y hogy sok kőmü ség...

Jelenleg ezévi építkezés befeje művesmunkáorá Tehát 86 kömüv ni az I. számú nyivel nem ren

Ezt azt jelentet nem fogják igazgató szerint.

A tervet azo kell!

A vállalatnak lye van. Sőt ige vált! A kőműv

Készülnek

szőlőterés tervünkre teljesítjük. hogy községünk, övezetű közseg... Békekongresszusra... hogy a járás te... zözött legyen a... zzel megmutarja... a béke mellett... om dolgozó pa... vnyre hívja a pü... rás közsegének... ságát a fenti pon...

Vass Gyula... elnökhelyettes... pposi Gyula... gi pártbizottság... titkára.

A versenyt

doigozom, mint... képezi nálunk... a figyelmes be... ására törekszünk... szja adhasuk a... öszlönzöb, ha... k ezzel szemben?... zött bizottság?... nyt. Persze, aki... igyekszik ak...

mellyel naponta... azt akarjuk, hogy... hogy a ránk... DNA levelező.

Házasságát

at számot annál... ben a darabban... lép fel, akik az... an szerződek a... oz.

gondolta... szemekkel... műszak, de Ta... el. Egyszer csak... Lidia Lebe...

megmutatom... anni vele... foglalkozott... p a műszak... el találokotak.

gazitani a gé... térkép sze... munkát. Ta... a gépet és... egyenletes...

ját. ...ia megint ott... Amikor Li... is megjelent... nara zavarba...

eted rám az... em, ha jól... örömet okoz... em könnyű a... ánlást terti... den perc drá... em...

mmunista az... csak a maga... szen a mi... műhely, az... Pártisopor... felszámójuk... lemaradást... szível-lelek... ztáhanovista...

án érezte... forrt család... egy sorban... munkásnökkel... k.

ik legjobb... k a Lenini... zé. Ó volt

AHOL AZ OPPORTUNIZMUS VER GYÖKERET — ELMARADNAK A TERV TELJESÍTÉSÉBEN

A Debreceni 24/3. Építőipari Vállalat két legfontosabb építkezésén három hete nincs cement. A II. számú építkezésen a Sajó-bábolnáról idehozott sztahanovista vasbetonszerelők csak tengelenek. Cement hiányában még normájukat sem tudják teljesíteni.

Közel háromhónapos a tervleamaradás, pedig a legfontosabb építkezést (az I. számú) az idén, december 31-ig mindenképpen be kell fejezni.

— Mit tesz a vállalat, mit tesz az igazgató azért, hogy az építkezést a már meghosszabbított határidőre befejezzék, mit tesznek, hogy anyaghiány ne akadályozza a munkát?

— Igérték cementet... — így a válasz. — Mit tesz a vállalat, az igazgató, hogy munkaerőhiány ne gátolja a munka elvégzését?

— Igérték kőműveseket... Ezek a válaszok. Továbbá: — Biztosítva volna a terv befejezése, ha... — Ha lehetett volna, az összes munkát meg kellett volna csinálni december 31-re...

Várják a sült galambot Ezek a válaszok elárulják, hogy a vállalat igazgatója és a többi vezető komolyan meg nem foglalkoztak a terv teljesítésének feltételeivel. Bizakodnak az ígéretekben. Kívülről vannak segítségért Elve feladták a küzdelmet és megadóan beletörődtek abba, hogy a vállalat ezév. tervét „nem teljesítheti”. A kérdésekre adott válaszokban csupa feltételezés, csupa „volna” és „lenne”.

Azok az igazgatók, akik minden erejükkel megfeszítve a terv végrehajtásán dolgoznak, nem így válaszolnak és ami a legfőbb, nem így gondolkoznak. A legkönnyebb doig valóban az, hogy az ígéretekre támaszkodva és bennük bizva várják a jószerecsét az ígéretek teljesítését...

Igy sültedtek bele az opportunizmusba. Velük szemben azonban ott vannak az építkezések munkásai és dolgozói, akik készek arra, hogy minden erejük megfeszítésével behozzák az eddigi lemaradást. Ezt bizonyítják a dolgozók nyilatkozatai a két legfontosabb építkezésen. Hatalmass erő áll tehát a vállalat vezetőiségének rendelkezésére. Csúpan jól kell felhasználni...

Eppen ez nem történik meg azonban a 24/3. Építőipari Vállalatnál. A dolgozók lelkesedése hiábavaló, mert a vezetőség nem biztosít nekik anyagot: cementet, gómbaszt és más, ezért a tervet nem teljesíthetik. Ebből keletkezett a nagy lemaradás is. Es ez a lemaradás egyik oka.

Persze emellett a vezetésnek más hibái is vannak. Ahogy Jenei elvtárs, igazgató elmondotta, a negyedévi tervet felbontják hónapokra, majd építkezésekre is brigádokra. Ennek ellenére is előfordul, hogy az építkezéseken nincs elegendő szakmunkás... Ez is kőművesek hiányoznak... Ez is a terv teljesítésének egyik lényeges akadályja — mondják. Azonban ez az érv sem állja meg helyét. A nyár folyamán az I. számú építkezésről két ízben is elhelyeztek máshova kőműveseket, akik aztán vissza sem tértek. Pedig tudták a vezetők akkor is, hogy sok kőművesre lesz szükség...

Jelenleg ezévi terv szerint az építkezés befejezéséig 20.000 kőművesmunkaóra lesz szükség. Tehát 86 kőművest kell biztosítani az I. számú építkezésen. Ennyivel nem rendelkeznek.

Ezt azt jelentené, hogy a tervet nem fogják teljesíteni — az igazgató szerint.

A tervet azonban teljesíteni kell! A vállalatnak több munkahelye van. Sőt igen sok munkát vállalhat a kőműveseket lev szel-

szórták” kisebb munkahelyek között. Most pedig nincs a vállalatnak elég kőművese és segítséget a prósztól vár. Ott meg — ígérték: adnak majd... Milyen nagyszerű dolog is a tröszt! Anyagot, kőművest ígér... és a vállalat vezetőiségének nincs más tennivalója, mint várni az ígéret teljesítését... a sültgalambot. Jenei igazgatónak ismernie kellett volna a vállalat teljesítőképességét és keményen harcol-

nia kellett volna az új munkák vállalása ellen. Ezt nem tette meg. Most azonban feladta, hogy harcoljon a szakmunkás- és anyagigénylés maradéktalan kielégítéséért. Ez az eset szolgálaton tanulsdgot minden vállalatnak: teljesítőképessége és várható kapacitása felett egyetlen igazgató se vállaljon újabb munkát, mert ezzel veszélyezteti a már előbb elvállalt munkák elvégzését is.

Elmosódott a párt vezető szerepe Súlyos a lemaradás a vállalat legfontosabb építkezésénél. Ez tény. De a vezetőségnek nem szabad feladnia a harcot a terv teljesítéséért. Azonnal tisztázni kell, mennyi cementre és egyéb anyagra, továbbá mennyi szakmunkásra van szükség, hogy a tervet teljesítsék. Ha ez megtörtént, az I. számú építkezéshez kell mozgósítani minden nélkülözhető szakmunkást. Ha ez nem elegendő, akkor a trösztől is kérjenek segítséget. Tudásunk szerint a pröszt több kőművest más trösztből adót át. Követeljük visszatérésüket. Ha pedig anyagot és szakmunkást biztosítanak az építkezéshez, a többi dolgozóktól jügg, akik az eddigiek szerint határidőn lelkesedéssel fognak majd neki a munkának. Különösen, ha látják, hogy a vezetőség mindenről gondoskodik. Ez a legfőbb biztostéka a terv teljesítésének. Szükséges még a munkaverseny ki- zsesítése, mert ez feltétele az idei terv győzelmes befejezésének. Hozzá kell még ehhez tenünk azt is, hogyha a normaszámolók is pontos és reklamációmentes munkát végeznek semmi sem gátolja vagy lankasztja a munkaverseny lendületét.

A termelési terv elmaradásáért nem csupán a gazdasági vezetés teletős, hanem felelős a pártszervezet vezetősége is. A 24/3. Építőipari Vállalatnál a közel három hónapos lemaradás csak azért

következhetett be, mert a pártszervezet vezetősége nem foglalkozott kellőképpen a termelés-sel. Holott ez a legfontosabb feladata. Minden pártmunkának az a célja, hogy a tervet teljesítsék. A 24/3. pártszervezetének vezetőségei, mivel nem fordítanak kellő gondot saját maguk szakmai és politikai továbbképzésére, nem mérhetők fel kellőképpen az építkezésnél mutató feladatokat. Ezért a párt vezető szerepe nem is érvényesülhetett, s így az elmosódott. A pártszervezet nem tárja fel a hibákat a gazdasági vezetés és a felsőbb pártszervek felé, mert jórészt maga sem ismerje azokat.

Most az alapszervezetek feladata, hogy azonnal vizsgálják meg a lemaradás okait, tegyék meg javaslatukat kiküszöbölésükre a gazdasági vezetés és ha szükséges, a felsőbb pártszervek felé. Mozgósítsák a tömegszervezeteket a terv végrehajtása érdekében és ellenőrizzék a párttagok munkáját. Ha a pártszervezet és a gazdasági vezetés közösen, minden erejüket jathávetve összefognak, eredménytel mozgósítják a dolgozókat, akkor a tervet teljesíteni fogja a vállalat és határidőre átadja az építkezéseit. A 24/3. Építőipari Vállalat ért már el szép sikereket, közel volt ahhoz is, hogy élüzem legyen, ezért bizonyos, hogyha kijavítja hibáit, diadalmasan fejezi be a tervét. G. L.

Hát ennek a rosszlelkű társaságnak szegényparaszti tagjából, meg a nótáskedvű szováti fiatalokból alakított kórust negyvennyolc januárjában Szatmári tanító. Mert úgy kellett Szovátia nótá, mint földnek az eső — ahogy Izsó Vince mondja. Tizenhatan voltak összesen, nem sok az igaz, de indulásnak elég. Eszjondőre rá meg már harminc tagot számlált a kórus. Nevet is adtak neki: Kodályról keresztelték el.

Kodály dalokkal indultunk. Mert hát ő a legnagyobb magyar zeneszerző. Azt is tettük amit ő: dalokat gyűjtöttünk, pásztoroktól, öregektől, azaktól, akiknek a füléből nem szaladt még ki a régi, jó nótá... Meg is tapsoltak bennünket érte a negyvennyolcas kultúrversenyen.

A falon ott a bizonyított: emléklap a kórus jó szerepléséért... — Es aztán? — Aztán az ötvenegyes kultúrversenyen mint vegyeskórus indulunk és olyan sikerrel, hogy Pestre, a fesztiválra is felkerültünk.

Egészséges derű mosolyog Szatmári Károly, meg Izsó Vince szeméből és Szatmári tanító tovább meséli a Kodály szcses ragyogó történetét... — A fejlődés úgy hozta, hogy ötvenegy őszén tizenkét tagú zenekart, táncszerepport alakítottunk, szóval népi együttest... Es ekkor indult meg az erjedés a csoportban s egy esztendőre rá, most augusztus huszadikán ki forrtak a dolgok: a hajdúszováti forrtak a dolgok: a hajdúszováti Kodály népi együttes tagjai megalkították a Kodály termelőszövetkezeti csoportot... Izsó Vince veszi át a szót.

— Ugy alakult meg ez a csoport, ahogy az ércelt alma elválnak a fájától... Azt mondták az emberek: ha együtt vagyunk a kultúrában, legyünk együtt a természetben is... Vagy negyvenötön már szcsesben gazdálkodtak, harmincan voltak, akik megalkították a csoportot... Hogyan? Volt egy gyűlésünk, azon Kádár elvtárs, az egyik kórustag hozta fel a dolgot, olyan élténzés lett, majd elrepedt az ablak... Augusztus huszadikán azután itt, a községben szerepelt az együttes s a szereplés után mind a harmincan aláírták a belépési nyilatkozatot a Kodály szcses-be...

Csoportba lépett maga a kar-nagy: Szatmári Károly is. Igényelt két holdat, azt munkálja majd. Csoporttagok a népi zenekar tagjai is. Ok se akarnak le-

maradni. Amikor a 236 holdon a közös munka, a vetés megkezdődött, vidám talpalávalót húzák az új csoporttagoknak. Ment is a munka, a közös ének, a közös dal csak frissítette az izmokat...

Hajdúszovát dolgozói nagyon nagy szeretettel figyelik az újszülött szcses sorsát... Mesélik, hogy néhány napra a megalkulás után ill. a tanítói szoba ajtaján — egyelőre ez a csoport irodája — bekopogtatott valaki. A nyolcvankét esztendő Bernáth Laci bácsi... — Idehallgass Károly fiam... — mondta a tanítónak — szeretnék valamit adni a csoportnak... Földem, vagyonom nincs, hát fogadjatok el ezt a régi, gyerekkorombeli nótát... Szomorú nótá, a tiétek már biztos vígabb lesz... Es kotta alá énekelte. Ezt:

Mikor megyek a faluból téfele, Lányok kisértnek az állomás fele, Ugy megyek el, mint egy szegény bánor! Kinek az élete veszténivaló...

S Bernáth Laci bácsinak igaza jelen megszülte a közös munka lett. Az új élet, a megváltozott első dalát Hajdúszovát. Ime:

Azért hajlik nótászóra a szováti búza, Mert szép lányok köbzgetik aranykoszorúba. Hej, könnyebb a búzámogat puha földbe vetni, A sok kicsi helyett egy szép, nagy koszorút kötni...

Ezek a kedves sorok az előfutárjai annak a gazdag népdaltermésnek, amelynek szülőanyja lesz majd a Kodály szcses... Az 1952-53-as kultúrversenyen részben régi, részben most született népdalokkal kíván indulni a hajdúszováti Kodály szcses népi együttese. — Es a további tervek? Szatmári tanítónak szinte csillog a szeme, amikor mondja: — Tavaszra felépítjük a cso-

VILLÁM

VAMOSPÉRCSI GÉPÁLLOMÁS DOLGOZÓI!

Még a nyári csép'ésnél gazdátanul hagyatok egy hordó olajat, a Bagamérligeti szérűsker ben, Az olaj már rég elfogyott, csupán a tartály van meg.

Eltársak! A jövőben több gondot fordítsatok a dolgozó nép vagyonára!

(Beküldte: Bencze László, 3 hónapos pártiskola.)

KÖVETENDŐ PÉLDA!

A Kenyérgyár dolgozói eredményes munkával elnyerték az élüzem cím első fokozatát, 84 hasonló vállalat versenyében szerezték meg ezt a büszke címet.

Munkások, Munkánők! Kövessétek a Kenyérgyár példáját! A negyedik negyedévben végzett jó munkával harcoljatok azért, hogy üzemetek élüzem legyen!

A SILOZAS SIKERÉRT!

Bujdosó Imre elvtárs, Bojt község tanácselnöke felvilágosító és szervező munkával segít a községben a takarmányszilozást. Bojton november 9-ig 190 köbméter helyett már 810 köbméter takarmányt silóztak be.

Tanácselnökök, dolgozó parasztok! Kövessétek a bojtiai példáját! Megle'ő takarmány előkészítésével biztosítsátok az állatállomány teletétét!

Újabb sikerekért versenyeznek a Textilgyár dolgozói

(Üzemj tudósítók'ó.)

A Textilgyárban a Nagy Októberi Szocialista Forradalom évfordulóját megelőző napokban mindenki szível lélekkel harcolt felajánlása teljesítéséért. A lendület munká eredményeképpen az üzem 80.800 forintos felajánlását 7414 forint beralap megtakarítás mellett 147.400 forintra teljesítette. Egyenlőleg a dolgozók közül Boross Józsefnek 8 gépes szövőnő 166 százalékos, Simon Józsefnek 138 százalékos eredményt ért el, míg a művezetők közül Vass András 2000 forintot, a lakatos és asztalos brigád (egy szövőgép beállításával) szintén több ezer forintot takarított meg népgazdaságunknak.

A Nagy Októberi Szocialista Forradalom évfordulója tiszteletére folyó verseny során hiányzó egyáltalán nem volt az üzemben.

A november 7-ji felajánlásokat teljesítve a Textilgyár dolgozói most újabb sikerekért versenyeznek. Feladat van bőven. Teljesíteni kell maradéktalanul az évi tervet, csökkenteni az önköltséget, a száz százalékon alul teljesítők számát. A szövőterem, a festőde és a többi üzemszrész dolgozói ennek szellemében tevékenykednek. Még azok is, akik lemaradtak — mint Harcsányi Erzsébet, Zolnai-né, Farkas Józsefné — megfogadták, hogy az év végéig kiküszöböljék a csorbát, a legjobbak közé emelkednek. A Textilgyár dolgozóit most egyre inkább fűti az a tudat, egyre inkább érlelődik az az elhatározás, hogy az üzem Sztálin elvtárs születésnapjának tiszteletére, december 21-re befejezi évi tervét.

Nótászóra hajlik jövőre a szováti búza...

„A Werbőczy-utcat Zichy palota nem minden napi művészi bemutatók színhelye. Legutóbb a ház úrnője: gróf Zichy Károliné rendezett eredei gyermekkörös bemutatót. A kis parasztyerekek népi-szetben jelentek meg a meghívott, előkelő közönség előtt, s olyan visszhangos sikerük volt, hogy legközelebb meg kell ismételní az előadást.” (Magyar Uriasszonyok Lapja, 1952. júl. 1.)

— Ment innen is vagy nyolc apróság, muszáj volt, nagyon erőszakoskodott a jegyző, meg az a propellernyakkendős, kamáslis valaki, akit a Zichy grófné küldött Szovátára... Bő gatyát, veres csizmát, sarkantyút, árvalányhajas kalapot húztak a gyelnyekre, aztán a plébános úr kíséerte őket Pestre... Két pengő járt fejünként a nótáért... Olyan úri holdandária volt ez is, a fene megeszi...

Izsó Vincében elakad a szó... Kinek az apró tanítói szoba ablakán Szoboszló irányába — ahonnan lassan omlik az alkony a szováti földek felé — a kéteperfas udvarra, ahol vidám zsvallyal tornaórát tart az ötödik bé. Aztán a falra szalad a dik tekintete, ahol egyszerű betűk hirdetik a nagyszerű jelent: Kodály szcses...

— Beszéljünk inkább erről... — Es szavak kélnék az este-ben: a Kodály szcses hiteles története. Az élet írta és Szatmári Károly tanító diktálja ceruza alá: — Vagy húsz esztendővel ezelőtt volt itt Szovátion egy énekar. Kulákok, tehetősebb gazdák csinálták, szegényparaszti ritka volt közülük, akár a fehér hold. Templomban, búcsúkon fűjták a zsolnárt, meg a gazdakörben a „Horthy-nótákat”. Ennyiből áll a szereplés

— Ugy alakult meg ez a csoport, ahogy az ércelt alma elválnak a fájától... Azt mondták az emberek: ha együtt vagyunk a kultúrában, legyünk együtt a természetben is... Vagy negyvenötön már szcsesben gazdálkodtak, harmincan voltak, akik megalkították a csoportot... Hogyan? Volt egy gyűlésünk, azon Kádár elvtárs, az egyik kórustag hozta fel a dolgot, olyan élténzés lett, majd elrepedt az ablak... Augusztus huszadikán azután itt, a községben szerepelt az együttes s a szereplés után mind a harmincan aláírták a belépési nyilatkozatot a Kodály szcses-be...

Csoportba lépett maga a kar-nagy: Szatmári Károly is. Igényelt két holdat, azt munkálja majd. Csoporttagok a népi zenekar tagjai is. Ok se akarnak le-

maradni. Amikor a 236 holdon a közös munka, a vetés megkezdődött, vidám talpalávalót húzák az új csoporttagoknak. Ment is a munka, a közös ének, a közös dal csak frissítette az izmokat...

Hajdúszovát dolgozói nagyon nagy szeretettel figyelik az újszülött szcses sorsát... Mesélik, hogy néhány napra a megalkulás után ill. a tanítói szoba ajtaján — egyelőre ez a csoport irodája — bekopogtatott valaki. A nyolcvankét esztendő Bernáth Laci bácsi... — Idehallgass Károly fiam... — mondta a tanítónak — szeretnék valamit adni a csoportnak... Földem, vagyonom nincs, hát fogadjatok el ezt a régi, gyerekkorombeli nótát... Szomorú nótá, a tiétek már biztos vígabb lesz... Es kotta alá énekelte. Ezt:

Mikor megyek a faluból téfele, Lányok kisértnek az állomás fele, Ugy megyek el, mint egy szegény bánor! Kinek az élete veszténivaló...

S Bernáth Laci bácsinak igaza jelen megszülte a közös munka lett. Az új élet, a megváltozott első dalát Hajdúszovát. Ime:

Azért hajlik nótászóra a szováti búza, Mert szép lányok köbzgetik aranykoszorúba. Hej, könnyebb a búzámogat puha földbe vetni, A sok kicsi helyett egy szép, nagy koszorút kötni...

Ezek a kedves sorok az előfutárjai annak a gazdag népdaltermésnek, amelynek szülőanyja lesz majd a Kodály szcses... Az 1952-53-as kultúrversenyen részben régi, részben most született népdalokkal kíván indulni a hajdúszováti Kodály szcses népi együttese. — Es a további tervek? Szatmári tanítónak szinte csillog a szeme, amikor mondja: — Tavaszra felépítjük a cso-

port földjén az első szcses kultúr-házat! S ehhez nekünk a hajdú-biharmegyei tanács minden segítségét megad... A kitáruló jövőndőről szólnak itt, a kis tanítói szobában ezek a holnapbanéző emberek s az udvarról harminc gyerektorokból jön rá a válasz: — ...Egy nagy éj érdekelben, Tör előre ifjú seregünk... S ez az ének úgy hangzik itt, a hajdúszováti ősz estében, mint egy fogadalom... Sz. L.

